

Dívka, co sama chodí spát - Kotvald Petr, Hložek Stanislav

Netroufám si k ní jít,
netroufám si ji mít,
průšvih
a jak z něj ven,
vědět, jak zbalit
přihovatej sen.
Svůj úsměv pro dva rozdělí,
jó, kvůli holkám to bejvá zlý.

Nedává znát, kdo víc se jí líbí,
neodpoví, má strach, snad co kdyby,
zkoušíme to, jasná věc
a dostáváme kopanec.
I kluci maj' svý trápení,
tohle nás bere,
jó, to mě bere už pár dní.

Dívka, co sama chodí spát,
nosí své první mini teď pod kabát,
dívka, co sama chodí spát,
přitom zkouší dopis Sally psát.

Žárlím - jsem sok,
to vím,
jsme na tom stejně,
pomoh' by šok -
snad led,
studená sprcha zřejmě,
m to drží - mám ji rád.
Nedělej vlny - buď kamarád.
Když tak skromně jeví nezájem,
nemáme nárok vůbec poznat, jaká je.

Dívka, co sama chodí spát,
nosí své první mini teď pod kabát,
dívka, co sama chodí spát,
přitom píše dopis Sally.

Dívka, co sama chodí spát,
nosí své první mini teď pod kabát,
dívka, co sama chodí spát,
přitom zkouší dopis Sally psát.